

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

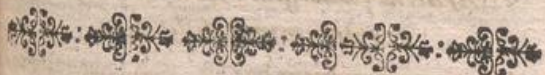
Paradisus, Æternitas foelicissima. Gradus 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

XXX.

*Hæreditas cælestis, quæ incipit in Gratia; at
perficitur in Gloria.*

Quod si hæc hæreditas consistat in visione Dei: ergo
primò incipit, cum Deum fide apprehendimus & vi-
demus in hac vitâ, & deindè lumine Gloriæ in altera.
In hac vitâ hæreditas Christiani hominis est *thesaurus* *Ezech. 20.*
invisus. Habemus & possidemus Deum fide, at non
videmus eum, neque cum fide pulchritudine ejus frui-
mur. *Filij Dei sumus, & si filij, & hæredes: sed nondùm* *S. Ioa. 1. c. 3.*
apparet hæc dignitas: apparebit, cum videbimus eum
lumine gloriæ, *sicuti est.*

PARADISUS,

Æternitas fœlicissima,

XXXI.

*Æternitas fœlicissima, propter perfectionem
durationis.*

Gloria Beati debet esse perfectissima, non in esse
duntaxat, sed etiam in duratione: ergo durare
debet duratione perfectissima, qualis est æternitas,
quæ dicit negationem omnis imperfectionis, & ter-
mini, & successionis, & variationis, & mensuræ, &
limitationis. Quapropter in perfectione sua est duratio
interminabilis sine fine, permanens sine successione,
immutabilis sine variatione, immensurabilis
sine mensura, illimitata sine
termino.

L 5

XXXII.

Æternitas felicissima, propter infinitatem sine termino.

Æternitas est instar circuli: ejus centrum est SEMPER, circumferentia NUNQUAM. Unde hæc sunt duæ principales conditiones æternitatis, durare SEMPER, NUNQUAM habere finem. Et sunt communes cum æternitati, & Beatorum in cælo, & damnatorum Inferno: Beati SEMPER gaudebunt, NUNQUAM perdere desinent; & damnati SEMPER ardebuunt, NUNQUAM ardere desinent.

XXXIII.

Æternitas felicissima, semper sibi similitudo propter immutabilitatem.

Proprietas Æternitatis hæc est, quod nunquam crescere aut deficere possit. Quemadmodum de Deo affirmatur, si vè sit, si vè non sit cum Mundo conjungitur, nihil additur, nihil demitur ipsi Deo. Unde motus est perfectior cum creaturis consideratus, ac erat æterno, quando solus erat, & sine illis. Eodem modo dicendum est de æternitate: Unde si æternitati aliquot annorum addideris myriades, nihil addidisti: si salubria & diminueris, nihil minuisi: quia semper remanet sua duratione eodem modo infinita. Unde post annorum millium millia nihil deest æternitati; ita nec quàm ipsi Beato demitur de sua Gloria. Et idem dicendum est de misero damnato. Siquidem tam per ætatem quam istius Gloria post numerum annorum incommensurabilem ita constituta & intensa erit in dolore vel patet ac si de novo inciperet.

XXXIV.

Æternitas felicissima, propter infinitatem gaudij in duratione.

Quod si omne bonum tamen finitum, modo iterum duraret, infinito pretio æquiparandum & æquum

mandum esse; quanto magis aestimanda erit Beatorum Gloria, quæ est infinita in esse, & infinita in duratione? Est summa & sempiterna Gloria, summum & sempiternum gaudium, summa & sempiterna beatitudo: similis beatitudini Dei, quæ duplici ratione in se infinita est, & in sua felicitàte, & in sua æternitate.

XXXV.

Æternitas felicitàte, sine ulla successione ac divisione.

Totum bonum, quod Æternitas Gloriæ apportare potest, simul conjungit & componit in unum. Enimvero Beatus non apprehendit & gustat dumtaxat bonum & gaudium præsens, verum etiam illud gaudium omnium sæculorum futurorum. Ergo æternitas felicitàte, æternitas beatissima, beatus qui te possidet, beatus qui ad te anhelat & aspirat, & beatus, qui in corde suo tui conservat memoriam; siquidem consideratio tua securum medium est, quod ad tui conducit possessionem.

PARADISUS,
Bonum Universale.

XXXVI.

Bonum Universale, bonorum omnium possessio.

IN beata illa patria perfecta aderit possessio omni boni, & redacti in unum solum & summum, quod est Deus, qui omnia omnibus, & omnibus omne bonum erit: Honor noster, Deus noster: divitia nostra, Deus noster erit. S. August. Et totum id, quidquid pulchri & boni in cunctis rebus desiderari potest, totum id, cum infinito excessu, Beatus possidet unitim in Deo. Unde bene ait D. Augustinus:

Quæ